

дѣто бѣше се родило, даже и дневнѣ-
тѣ свѣтлинѣ бѣше забавило.

Никогѣ не близаше ни една слзн-
чева зара въз грозно-то това гнѣздо.
И друго нищо не светеше тамъ освѣнь
одно кандило, кое то горѣше денѣ и но-
щѣ, покато на тъмный сводъ на пе-
щерѣ-тѣ раздаваше еднѣ слабѣ и чърве-
никавѣ свѣтлинѣ по накършенѣ-тѣ и
гѣстѣ-тѣ повѣрхность на пещера-та.

Никогѣ не оставахѣ безъ хранѣ,
хайдѣти-те принасѣхѣ хлѣвъ, мѣсо, о-
вощѣ и съ еднѣ рѣчь отъ сички-тѣ
нѣща що можехѣ лѣсно да съ но-
сѣтъ. Намѣрваше се еде и вѣно въз и-
зобылѣе при това и едно голѣмо вѣри
пзано съ водѣ, когѣ-то хайдѣти-те
отъ време на време наливяхѣ врьше-
ше вси-те имъ нѣждны потрѣбы въз то-
ва подземно обиталище.

Но защо-то бѣхѣ принѣдены да но-